

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817208987
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:7817208987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému O. X., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom Dr. V. M. XXX/XX, XXX XX P., o zaplatenie istiny vo výške 2.652,54 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14Csp/287/2017-246 z 29. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur (časť I. výroku) z r u š u j e a v časti výroku ohľadne paričnej lehoty (časť I. výroku) vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok), p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému náhradu trov tohto odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 29. 06. 2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.652,54 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 35,20 % (II. výrok).

Z odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.652,54 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne od 27. 07. 2017 do zaplatenia s odkazom na Zmluvu č. XX. uzavretú dňa 05. 11. 2012 medzi stranami, na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14Csp/287/2017-176 zo dňa 11. 04. 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur, ako aj trovy konania, ktorých náhradu žalobcovi priznal voči žalovanému v rozsahu 18 %, pričom súd prvej inštancie povolil žalovanému uhrádzať žalobcovi priznané nároky v splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne, vždy najneskôr do posledného dňa toho ktorého mesiaca počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok v prípade, že sa žalovaný dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky alebo jej časti (I. výrok) a žalobu v časti týkajúcej sa úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.652,54 Eur od 27. 07. 2017 do zaplatenia zamietol (II. výrok).

Odvolací súd rozsudkom č.k. 12Co/124/2019-205 zo dňa 27. 11. 2019 rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku II. potvrdil a vo výroku I. zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 14Csp/287/2017-176 zo dňa 11. 04. 2019 vo výroku II. nadobudol právoplatnosť dňa 06. 02. 2020, pričom predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.652,54 Eur.

Súd prvej inštancie zistil, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 05. 11. 2012 (ďalej aj „Zmluva“), na základe ktorej zriadil a viedol pre žalovaného osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „účet žalovaného“).

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „ZoSÚ“)

Dňa 16. 04. 2013 uzavrel žalobca so žalovaným Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej aj „Zmluva o PP“), na základe ktorej zriadil žalovanému povolené prečerpanie do výšky limitu 760,- Eur pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,90 % ročne.

Na základe Zmluvy o PP bol žalovaný oprávnený čerpať peňažné prostriedky žalobcu naraz alebo po častiach, vo výške a v termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu, pričom uvedené čerpanie predstavuje spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania.

Súčasne bol žalovaný povinný v zmysle bodu 3.8 VOP účinných ku dňu 01. 02. 2016 mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči žalobcovi.

Žalovaný však opakovane porušoval Zmluvu o PP tým, že prekračoval limit povoleného prečerpania, aj keď na svojom účte nemal dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií a poplatkov, na základe čoho žalobca dňa 01. 02. 2016 znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na „0,- Eur“, t.j. zrušil povolené prečerpanie.

V dôsledku zrušenia povoleného prečerpania a neuhradenia debetného zostatku na účte žalovaného došlo dňa 26. 07. 2017 k zatvoreniu tohto účtu zo strany žalobcu, ktorý žalovaného o tejto skutočnosti informoval v poslednom výpise z účtu vrátane výšky dlhu v sume 2.652,54 Eur.

Uplatnený nárok žalobcu predstavuje nepovolené prečerpanie, ktoré je tvorené rozdielom medzi výškou všetkých debetných transakcií žalovaného v sume 42.327,44 Eur a výškou všetkých kreditných transakcií žalovaného v sume 39.674,90 Eur, ktoré boli vykonané na osobnom účte žalovaného (42.327,44 - 39.674,90 = 2.652,54).

Z bodu 3.12 VOP účinných ku dňu 01. 02. 2016 vyplynulo, že pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácii prostredníctvom bankových kariet a pod. môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať.

Žalovaný predmetný nárok žalobcovi neuhradil, pričom v priebehu konania nárok žalobcu čo do výšky aj právneho dôvodu nespochybnil a prezentoval sa tak, že ho chce uhradiť.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal dôvodnosť nároku na istinu vo výške 2.652,54 Eur, a preto ho žalobcovi priznal v plnom rozsahu.

Pokiaľ ide o žiadosť žalovaného uhrádzať uplatnený nárok žalobcu v splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 10. 08. 2018 vyslovil s navrhovanými splátkami nesúhlas. Svoj prípadný súhlas podmienil tým, že právna vec bude ukončená mimosúdnym zmluvou, kde žalovaný uzná celý uplatnený nárok na istinu aj úrok, výška splátok bude 221,- Eur mesačne a dojedná sa strata výhody splátok pri neuhradí čo i len jednej splátky.

Súd prvej inštancie vyzval žalovaného výzvou zo dňa 12. 03. 2020, aby v lehote 20 dní preložil súdu prvej inštancie potvrdenie od zamestnávateľa o jeho mzde za posledných 6 mesiacov, prehľad jeho majetkových pomerov v súvislosti s jeho vlastníctvom (spoluvlastníctvom) ku hnutelným a nehnuteľným veciam, doklady o prípadných úhradách nároku na istinu žalobcovi, nakoľko od marca 2018 (kedy požiadal o splátky) do februára 2020 (mesiac, ktorý predchádzal výzve súdu prvej inštancie) mal žalovaný možnosť - v zmysle navrhovaných splátok vo výške 60,- Eur mesačne - uhradiť žalobcovi sumu 1.440, Eur (24 x 60,- Eur).

Žalovanému bola výzva súdu prvej inštancie doručená dňa 26. 03. 2020, avšak na túto výzvu nereagoval a do vyhlásenia rozsudku nedoručil súdu prvej inštancie žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že jeho žiadosť o plnenie v splátkach je dôvodná.

Súd prvej inštancie zistil, že žalovaný nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti v k.ú. Rimavská Sobota (kde má trvalý pobyt) alebo Rožňava (kde má miesto narodenia), žalovaný je od 17. 07. 2009 vlastníkom motorového vozidla značky VW Polo s EVČ: XX., rok výroby 1991, žalovaný nemá od septembra 2019 príjem z pracovného alebo obdobného pomeru, pričom posledný takýto príjem mal za mesiac júl 2019 s vymeriavacím základom 523,91 Eur, je otcom 5 detí, z toho 3 plnoletých a 2 maloletých.

Pokiaľ ide o výšku nároku na istinu v sume 2.652,54 Eur, žalobca sa až do vyhlásenia rozsudku domáhal jej zaplatenia v plnom rozsahu, pričom žalovaný, napriek výzve súdu prvej inštancie, neoznámil, že by vykonal úhradu tejto sumy alebo aspoň jej časti.

Podľa názoru súdu prvej inštancie žalovaný nepreukázal, že má skutočný záujem na plnení záväzku v ním navrhovaných splátkach a ani to, že z jeho strany došlo aspoň ku čiastočnej úhrade dlhu. Žalovaný bol v súvislosti s vlastnou žiadosťou o splátky vedome dôkazne pasívny, pričom tak nízke splátky sú pri výške priznaného plnenia žalobcovi v sume 2.652,54 Eur spôsobilé neprímeraným spôsobom zasiahnuť do práv žalobcu.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že sa nepreukázalo splnenie podmienok na strane žalovaného pre určenie lehoty na plnenie dlhšej ako 3 dni, resp. pre poskytnutie výhody splátok, a preto súd prvej inštancie jeho žiadosti na priznanie plnenia v splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne nevyhovel.

O nároku na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 35,20 % rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), nakoľko žalobca bol v konaní tou stranou, ktorá mala vo veci úspech v rozsahu 67,60 % s prináležiacou mierou úspechu 35,20 %.

Pri výpočte miery úspechu žalobcu vychádzal súd prvej inštancie z hodnoty uplatnených nárokov na istinu vo výške 2.652,54 Eur a z 28 % úroku ročne zo sumy 2.652,54 Eur (kvantifikovaný od 27. 07. 2017 do 11. 04. 2019, t.j. do dňa vyhlásenia rozsudku č.k. 14Csp/287/2017-176) vo výške 1.269,73 Eur, t.j. spolu vo výške 3.922,27 Eur a z hodnoty priznaného nároku na istinu vo výške 2.652,54 Eur.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný podal včas odvolanie. Uviedol, že sumu vo výške 2.652,54 Eur spolu s úrokmi nie je schopný zaplatiť naraz. Je samoživiteľom a od konca r. 2020 nemá žiaden príjem, keďže bol v karanténe a potom v dôsledku opatrení v súvislosti s COVID -19 na OČR do konca júna 2020 s maloletou dcérou K. X., nar. XX. XX. XXXX, žiačkou 1. ročníka ZŠ M. G. v Rimavskej Sobotě, pričom ani za nemocenské ani za OČR žiadne dávky nedostal, pretože jeho posledný zamestnávateľ CITO s. r. o., Bratislava mu neodvádzal odvody do Sociálnej poisťovne od júla 2019 a svoj dlh nevyrovnal, preto nemajú žiadne peniaze.

Vzhľadom na to sa chce dohodnúť na nízkych splátkach, ktoré by začal uhrádzať po vyriešení jeho situácie alebo po je zamestnaní sa.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol odvolanie žalovaného odmietnuť. Poukázal na to, že žalovaný v odvolaní nevedol žiaden odvolací dôvod, keďže argumentuje svojou neschopnosťou zaplatiť ním uplatnený nárok naraz a žiadal o priznanie možnosti uhrádzať dlh v splátkach v bližšie špecifikovanej výške a od bližšie neurčeného termínu. Zároveň žalovaný nepredložil žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení ohľadom svojej finančnej a majetkovej situácie.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur (časť I. výroku) zrušil (§ 389 ods. 1 písm. a/ CSP) a v časti výroku ohľadne paričnej lehoty (časť I. výroku) vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

6. Podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

7. Odvolací súd konštatuje, že síce na jednej strane je podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi, na strane druhej ale musí podľa § 380 ods. 2 CSP prihliadať ex offa na také vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

8. Zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom prichádza do úvahy len z taxatívne vymedzených dôvodov s odkazom na ustanovenie § 389 ods. 1 CSP. Jedným z dôvodov, pre ktoré odvolací súd rozhodne o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie je, že neboli splnené procesné podmienky. Na splnenie procesných podmienok prihliada súd kedykoľvek počas konania. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania

vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku (napr. nedostatok procesnej subjektivity). Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, príhľadne odvolací súd vtedy, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14Csp/287/2017-176 zo dňa 11. 04. 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur, ako aj trovy konania, ktorých náhradu žalobcovi priznal voči žalovanému v rozsahu 18 %, pričom súd prvej inštancie povolil žalovanému uhrádzať žalobcovi priznané nároky v splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne, vždy najneskôr do posledného dňa toho ktorého mesiaca počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok v prípade, že sa žalovaný dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky alebo jej časti (I. výrok) a žalobu v časti týkajúcej sa úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.652,54 Eur od 27. 07. 2017 do zaplatenia zamietol (II. výrok).

10. Odvolací súd rozsudkom č.k. 12Co/124/2019-205 zo dňa 27. 11. 2019 rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 14Csp/287/2017-176 zo dňa 11. 04. 2019 vo výroku, ktorým žalobu v časti týkajúcej sa úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 2.652,54 Eur od 27. 07. 2017 do zaplatenia zamietol (II. výrok), potvrdil (I. výrok rozsudku odvolacieho súdu) a v časti výroku, ktorým povolil žalovanému uhrádzať žalobcovi priznané nároky v splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne, vždy najneskôr do posledného dňa toho ktorého mesiaca počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok v prípade, že sa žalovaný dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky alebo jej časti vrátane závislého výroku o trovách konania (časť I. výroku) zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (II. výrok rozsudku odvolacieho súdu).

Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu č.k. 12Co/124/2019-205 zo dňa 27. 11. 2019 vyplýva, že odvolaním nenapadnutá časť I. výroku rozsudku súdu prvej inštancie týkajúca sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur zostala nedotknutá (§ 367 ods. 2 CSP).

11. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom č.k. 14Csp/287/2017-246 zo dňa 29. 06. 2020 opätovne rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalovanému sumu 2.652,54 Eur, hoci o totožnej povinnosti t.j. zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur žalovaný súd prvej inštancie rozhodol už rozsudkom č.k. 14Csp/287/2017-176 zo dňa 11. 04. 2019 (časť I. výroku), pričom predmetná časť I. výroku nebola stranami odvolaním napadnutá.

12. V zmysle ustanovenia § 216 ods. 1, 2 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

13. Z ustanovenia § 216 CSP vyplýva, že súd je viazaný žalobným návrhom, čo znamená, že ho nemôže prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, teda nesmie ísť v rámci rozhodovacej činnosti nad rámec petitu (tzv. zásada „ne ultra petitum“), okrem výnimiek taxatívne vymedzených v ustanovení § 216 ods. 2 CSP, kedy súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú. Ide o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami.

14. Z petitu žaloby vyplýva, že žalobca a žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.652,34 Eur s úrokom vo výške 28% ročne zo sumy 2.652,54 Eur od 27. 07. 2017 (viď žaloba č.l. 1-2 spisu). Keďže v posudzovanej veci nejde o prípad uvedený v ustanovení § 216 ods. 2 CSP, t.j. o prípad vyplývajúci z osobitného predpisu týkajúci sa určitého spôsobu usporiadania vzťahu medzi stranami, súd prvej inštancie bol ex lege viazaný žalobným návrhom.

15. Pretože súd prvej inštancie tým, že opakovane rozsudkom rozhodol o zaplatení sumy 2.652,54 Eur, t.j. súhrne o sume 5.305,08 Eur, prekročil žalobný petit o sumu 2.652,54 Eur a prisúdil žalobcovi o sumu 2.652,54 Eur viac, než sa žalobným petitom domáhal.

16. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie porušil zásadu „ne ultra petitum,“ pričom neboli splnené procesné podmienky na opätovné rozhodnutie súdu prvej inštancie o zaplatenie sumy 2.652,54 Eur, odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur (časť I. výroku) podľa ustanovenia (§ 389 ods. 1 písm. a/ CSP) zrušiť.

17. Podľa ustanovenia § 232 ods. 2, 3, 4 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

18. Vykonateľnosť rozsudku podľa zákona závisí od uplynutia lehoty na plnenie (tzv. paričnej lehoty). Povinnosť plniť určenú v rozsudku treba uskutočniť zásadne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 2 CSP). Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu na plnenie, resp. rozhodnúť o tom, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach a to s prihliadnutím na okolnosti daného prípadu (napr. podľa zdravotnej, sociálnej a rodinnej situácie osoby, ktorej sa ukladá povinnosť).

19. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne prihliadol na ním zistené osobné a majetkové pomery žalovaného (keďže žalovaný bol pri preukazovaní jeho osobných, majetkových a sociálnych pomeroch nečinný), na výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného v konaní, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie žalovaného na úkor žalobcu.

20. Odvolací súd (zhodne s názorom prvoinštančného súdu) konštatuje, že na strane žalovaného sa nepreukázalo splnenie podmienok pre určenie lehoty na plnenie dlhšej ako tri dni, resp. pre poskytnutie výhody splátok vo výške po 60,- Eur mesačne, pričom žalovaný nepreukázal, že má skutočný záujem na plnení záväzku v ním navrhovaných splátkach, keďže z jeho strany od podania žaloby na súd prvej inštancie (od 28. 08. 2017 do t.č.) nedošlo ani ku čiastočnej úhrade dlhu.

21. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukázal na to, že dlhodobo nemá žiaden príjem, odvolací súd konštatuje, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa pravidelne uchádza o zamestnanie u jednotlivých zamestnávateľov, že sa snaží nájsť si zamestnanie primerané jeho vzdelaniu a praxi, v dôsledku čoho by došlo k zmene jeho majetkových pomerov.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok v časti výroku ohľadne paričnej lehoty (časť I. výroku) vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, avšak nesprávne pri zisťovaní pomeru úspechu/neúspechu súd prvej inštancie prihliadol na výšku príslušenstva pohľadávky, hoci príslušenstvo (úrok) žalobca v žalobe nevyčíslil (viď uznesenie NS SR sp. zn. 6Obo/243/2007 z 27. 11. 2008).

24. Žalobca bol v spore plne úspešný (prihliadajúc na žalobcom požadovanú výšku istiny - 2.652,54 Eur a súdnym rozhodnutím priznanú výšku istiny- 2.652,54 Eur), avšak žalobca proti výroku o trovách konania (II. výrok) nepodal odvolanie. Pretože v zmysle čl. 16 ods. 3 CSP v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila, odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie v závislom výroku o trovách konania potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP).

25. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.652,54 Eur (časť I. výroku) podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a/ CSP, je možné konštatovať, že v tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný (vychádzajúc zo súdom prvej inštancie priznanej výšky istiny 2.652,54 Eur a odvolacím súdom zrušený výrok rozsudku súdu prvej inštancie ohľadne sumy 2.652,54 Eur), zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v tomto odvolacom

konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).